

на Персы тѣ при сичко то имѣ численно превъходство. При първо то македонско напѣванье, тѣ отстѣпили; а скоро и сичка та имѣ войска са обрънала на несдържимъ бѣгъ. Страшно кланье станѣло, — повечь отъ 100,000 Персы остали на мѣсто то. Даріева та колесница не было възможно да ѣ мръднѣтъ отъ мѣсто то ѣ, отъ много то трупове, що лежали на купове около ѣ. Той изскочилъ изъ колесница та, захвърлилъ дреха та си, щита и лѣка си, възсѣднѣлъ на конь и препускалъ день и ноць. Майка му, една отъ жены тѣ му, двѣ дѣщери и мололѣтнѣй тѣ му сынъ паднѣли въ рѣцѣ тѣ на побѣдителя. Тѣ сички тѣ издали страшенъ выкъ, отъ мысль, че Дарій ѣ убитъ; но Александръ ги утѣшилъ и увѣрилъ, че Дарій ѣ ѣще живъ. Съ високи тѣ си плѣнницы македонскій тѣ царь са обишелъ съ участіе и уваженіе, като че тѣ принадлежали на челядь та на най добрыя му пріятель. Дарій като са научилъ послѣ за туй, издигнѣлъ рѣцѣ тѣ си къмъ небе то и извыкнѣлъ: Богове! спазете ми царство то, за да имамъ случай да докажѣ моя та благодарность, — но ако ли ѣ рѣшено отъ васъ, то да падне, — не го отдавайте другиму, освенъ на Александра Македонскаго!

4.

Славна та при Исса побѣда Александръ одържалъ въ 333 г. до Р. Х. Необеспокояванъ вече той отъ Дарія, управилъ са на Югъ по азіатско то поморье. Той милостиво постѣпвалъ съѣ покорены тѣ народы и страны, и споредъ туй нѣкои градове покорили му са доброволно. А за тѣзи, които могли да мыслѣтъ за противанье, страшна та участь на Тира трѣбало да имъ служи за предопазванье. Гражданитѣ на този градъ заключили предъ Александра врата та и юначно са браняли; но слѣдъ седеммѣсечна обсада, принудены были да са предадѣтъ и богатый тѣ търговскій градъ былъ разсыпанъ до основаніе.

Слѣдъ туй Александръ завоювалъ Палестыня и презъ Суезскія провлакъ навлѣзълъ въ Египетъ. Той са оправилъ на малки кораби на горѣ по Нилъ, до Мемфисъ.